

Τρίτη 12 Μαρτίου 2019

«Ένας κόσμος» Α΄ προβολή

Μια ταινία χωρίς σενάριο. Μια ιστορία με αληθινούς ήρωες.

Ο **Alpha** παρουσιάζει σε **Α΄ προβολή** την **Κυριακή 31 Μαρτίου, στις 20:00**, το πρώτο ντοκιμαντέρ του **Χριστόφορου Παπακαλιάτη**, με τίτλο «**Ένας Κόσμος**».

Ένα ταξιδιωτικό οδοιπορικό σε τρεις χώρες δράσης της ActionAid: την Γκάνα, το Νεπάλ και την Ελλάδα.

Αφορμή γι' αυτό το «ταξίδι» του Χριστόφορου Παπακαλιάτη υπήρξε η πρόσκληση της ActionAid Hellas. Δύο εβδομάδες διήρκεσαν συνολικά τα ταξίδια σε Γκάνα και Νεπάλ, με τις κάμερες να καταγράφουν συνέχεια και τα συναισθήματα να εναλλάσσονται με γρήγορους ρυθμούς. Πόλεις καινούργιες, τοπία πρωτόγνωρα, κόσμοι διαφορετικοί.

Σύμφωνα με τον Χριστόφορο Παπακαλιάτη «*η ιδέα να γυρίσουμε στην Αφρική, στην Ασία αλλά και στην Ελλάδα μια ταινία -χωρίς σενάριο- αλλά με αληθινές ιστορίες ανθρώπων είναι κάτι που πιστεύω πως ο κάθε σκηνοθέτης θα έβρισκε τρομερά ενδιαφέρον*».

Τρεις ήπειροι, τρεις χώρες, τρεις πολιτισμοί, τρία διαφορετικά είδη ακραίας φτώχειας. Μια αλήθεια: «*Η ακραία φτώχεια είναι από τις χειρότερες μορφές βίας που μπορεί να ασκηθεί στον άνθρωπο. Δεν είναι φυσικό φαινόμενο. Αντιθέτως. Είναι ανθρώπινο δημιούργημα που παραβιάζει και στερεί βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, όπως είναι η τροφή, η στέγη, η εκπαίδευση και η εργασία*», ακούγεται να λέει ο Χρ. Παπακαλιάτης στην αρχή της ταινίας.

Η κάμερα εστιάζει στα πρόσωπα. Πρόσωπα πολύ διαφορετικά μεταξύ τους.

Μπροστά στον φακό άνθρωποι μοιράζονται τις ιστορίες τους και το πώς κατάφεραν μέσα από προγράμματα αναδοχής, στήριξης και ενδυνάμωσης της ActionAid να ξανασταθούν στα πόδια τους και να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους. «*Η αξιοπρέπεια είναι το κοινό που επιζητούν όλοι αυτοί οι άνθρωποι, οι οποίοι ζουν κάτω από τέτοιες συνθήκες*» υπογραμμίζει ο ίδιος. «*Μια από τις πιο δύσκολες στιγμές του ταξιδιού ήταν όταν επισκεφθήκαμε μια κοινότητα στην Βόρεια Γκάνα όπου οι κάτοικοί της δεν έχουν πρόσβαση σε πόσιμο νερό. Ήταν νομίζω για μένα η στιγμή που δυσκολεύτηκα πιο πολύ, δεδομένου ότι δεν ήξερα πώς να διαχειριστώ την ακραία αυτή συνθήκη. Δεν είχα ξαναβρεθεί σε περιοχές όπου οι κάτοικοι δεν έχουν πρόσβαση σε νερό ή σε περιοχές όπου αντιστοιχεί ένας γιατρός για κάθε 161.000 κατοίκους*».

Στο ταξίδι αυτό ο Χριστόφορος Παπακαλιάτης έρχεται αντιμέτωπος με καταστάσεις και πρόσωπα όπως γυναίκες που έχουν κατηγορηθεί ότι είναι μάγισσες και έχουν σταλεί εξορία, ή γυναίκες που, από την στιγμή που έμειναν χήρες, χάνουν κάθε δικαίωμα στη ζωή, ή άνθρωποι που ανήκουν σε κάστες όπως αυτή των Ανέγγιχτων στους οποίους στερούνται βασικά δικαιώματα μόνο και μόνο επειδή γεννηθήκαν Ανέγγιχτοι.

«Νομίζω ότι η γνώση και η εκπαίδευση είναι το κλειδί σε τέτοιες περιπτώσεις. Είτε πρόκειται για οπισθοδρομικές πολιτισμικές πρακτικές είτε για πιο απλά πράγματα. Εξάλλου η κάθε κοινωνία έχει διαφορετικά χαρακτηριστικά και ανάγκες. Αυτό κατάλαβα πως είναι και το ζητούμενο της ActionAid. Να δώσουν σε όσους υποφέρουν, όλα τα εφόδια και την κατάρτιση προκειμένου να καταφέρουν αφενός να αποκτήσουν μια ποιότητα ζωής και αφετέρου να γίνουν πάλι παραγωγικοί από μόνοι τους. Αυτό λειτουργεί πολλαπλασιαστικά στις κοινωνίες».

Στην ταινία αυτή βασικοί πρωταγωνιστές είναι τα παιδιά. Η ταινία ξεκινάει με τη συνάντηση του Χριστοφόρου Παπακαλιάτη στην Αθήνα με τους Έλληνες Αναδόχους και τα γράμματα που του δίνουν προκειμένου να τα μεταφέρει στα παιδιά τους σε Αφρική και Νεπάλ.

«Ήταν στιγμές που ένιωθα σαν ταχυδρόμος ευχάριστων νέων. Η αλήθεια είναι πως για μένα η πιο ευχάριστη στιγμή ήταν όταν συναντούσα αυτά τα παιδιά που περίμεναν τα δώρα τους από τους Έλληνες Αναδόχους και μετά αυτά με τη σειρά τους με ξεναγούσαν στο χωριό τους και μου έδειχναν τι έχουν ετοιμάσει για εμάς. Γενικότερα οι μέρες που πέρασαμε με τα παιδιά ήταν για όλους μας οι καλύτερες μέρες του ταξιδιού. Δεν περιγράφεται με λόγια αυτό που ζήσαμε. Είναι μια εμπειρία που μόνο εάν την έχει βιώσει κάποιος μπορεί να καταλάβει».

Είναι τόσο πολύ το υλικό που έχει γυριστεί στην Αφρική και στο Νεπάλ και τόσα πολλά τα πρόσωπα που συμμετέχουν, που θα μπορούσαν κάλλιστα να φτιαχτούν αρκετές εκπομπές. Όμως ο Χριστόφορος Παπακαλιάτης προτίμησε να γίνει όλο αυτό μια ολοκληρωμένη ταινία με αρχή, μέση και τέλος.

«Είχαμε τρεις κάμερες που κατέγραφαν συνέχεια χωρίς φυσικά να έχει υπάρξει πρόβα ή κάτι ανάλογο. Κάθε μέρα ταξιδεύαμε και σε μια διαφορετική πόλη, συναντούσαμε διαφορετικούς ανθρώπους και καταστάσεις. Κάτι πρωτόγνωρο όχι μόνο για μένα αλλά και για τους ανθρώπους που κινηματογραφούσαν. Ευτυχώς ήταν όλοι συνεργάτες μου από προηγούμενες συνεργασίες και γνωρίζαμε καλά ο ένας τον άλλον. Εάν δεν υπήρχαν αυτοί οι άνθρωποι δεν θα τα είχα καταφέρει. Ήταν για όλους μας μια μαγική εμπειρία».

Η ταινία χρειάστηκε σχεδόν έναν χρόνο για να ολοκληρωθεί και ο λόγος ήταν η πληθώρα του υλικού που έπρεπε να ταξινομηθεί, να μονταρισθεί, να πάρει μια μορφή και μετά να γραφτούν τα κείμενα και να γίνουν οι αφηγήσεις.

«Δεν είχα ιδέα τι σήμαινε υλικό "ντοκιμαντέρ". Ούτε και ξέρω με σιγουριά αν ορίζεται ως ντοκιμαντέρ αυτό που φτιάξαμε. Δεν είμαι δημοσιογράφος, ούτε ντοκιμαντερίστας, ούτε παρουσιαστής, ούτε είχα ξαναέλθει σε επαφή με ένα τέτοιο είδος κινηματογράφησης. Γι' αυτό και προτιμώ να το λέω "μια ταινία με αληθινούς ήρωες". Για μένα το σημαντικότερο (και αυτό που με άγχωσε περισσότερο) ήταν να βρω τον καλύτερο δυνατό τρόπο ώστε να αφηγηθώ σωστά τις ιστορίες κάποιων ανθρώπων αλλά και το έργο κάποιων άλλων. Δεν ήταν ρόλοι, αλλά άνθρωποι πραγματικοί που έχουν βιώσει δύσκολες καταστάσεις. Αυτό από μόνο του ήθελε έναν ιδιαίτερο χειρισμό».

Πέρα όμως από τις ιστορίες που καταγράφονται σε Αφρική και Νεπάλ, στο ντοκιμαντέρ παρουσιάζεται και το έργο της ActionAid στη χώρα μας, μέσα από τις επισκέψεις στο «Επίκεντρο» της ActionAid στον Κολωνό. Ένα κέντρο στήριξης για ανθρώπους που έχουν πληγεί από την κρίση, το οποίο στοχεύει σε μακροχρόνιες και ουσιαστικές αλλαγές στη ζωή των ανθρώπων μέσω της ενδυνάμωσης των ικανοτήτων τους. *«Δεν γνώριζα για το Επίκεντρο και την δράση του στην Αθήνα και ομολογώ πως ήταν αυτό που με εντυπωσίασε πιο πολύ από όλα, ακριβώς επειδή βρίσκεται στη χώρα μου, στην πόλη μου. Μέσα από τις συνεντεύξεις με τους ανθρώπους ανακάλυψα πως η δουλειά που γίνεται εκεί είναι εντυπωσιακή και πάνω από όλα αποτελεσματική. Ο καθένας από τους Έλληνες που μας μίλησε, εξηγεί πόσο τον*

επηρέασε η οικονομική κρίση αλλά και πώς εντέλει κατάφερε πάλι να σταθεί στα πόδια του και να ξαναβρεί τη ζωή του».

Οι τρεις χώρες, στις οποίες ο Χριστόφορος Παπακαλιάτης έκανε τα γυρίσματα του ντοκιμαντέρ, είναι τελικά «Ένας κόσμος» για τον ίδιο. « *Μπορεί να μην συγκρίνονται τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι σε Αφρική, Ασία ή Ευρώπη, όμως έχουν ένα κοινό: Τα παιδιά. Τα παιδιά είναι για μένα ο συνδετικός κρίκος του ντοκιμαντέρ. Όπως και στη ζωή. Όταν εξασφαλίσεις μια καλή ζωή σε ένα παιδί, νομοτελειακά έχεις εξασφαλίσει μια μελλοντική καλύτερη κοινωνία».*

Όλα τα γυρίσματα έγιναν μέσα στο 2018, η διάρκεια προβολής του ντοκιμαντέρ είναι 83' αλλά το συναισθηματικό εκτόπισμά του πολλαπλάσιο.

«ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ»

Κινηματογράφηση: Παναγιώτης Βασιλάκης, Γιάννης Δρακουλαράκος, Βασίλης Κασβίκης

Second unit: Dragan Nikolic

Μοντάζ: Στέλλα Φιλιππούλου

Συνεργάτης μοντάζ: Νίκος Γαβαλάς

Ήχος: Άρης Μυστριδης

Δείτε το τρέιλερ εδώ: <https://youtu.be/WhBcc1vMdyU>

«Ένας κόσμος»: Κυριακή 31 Μαρτίου στις 20:00